

самъ, каквото е избралъ вашъ любовъ презъ своята Му благодать, така исто и да ѿ покрыва во всичко съ свой му покровъ, — прощае ви по обычай и омофоръ.“ 13)

Третье письмо на той святой Папа, което ся относится до Охридска Архіепископія, ся находит на име Феликса Епископа Софійскаго (Сардикійскаго) въ Българія. Въ това письмо Папа увѣщава Феликса да ся покорява и да ся не противи Архіепископу Охридскому. *Извѣстимъ ся*, пише Григорій Феликсу: „Чи братство твое не ще да ся покорява бразу нашему Іоанну, Епископу Примы Юстиніаны, каквото обыкновеніе иска това..... Заради това те увѣщаваме да отхвърлишь високоуміе, да ся смиришь и непрестанно да ся покорявашъ твоему распорядителю (*ordinatori*), упомянутому нашему брату и соепископу.“ 14) и прочая.

Изъ тѣхъ писма Папы Григорія ясно видиме, що и въ това време Охридскій архіепископъ независимо и самостоятелно управлялъ е църковныя Іерархіи во всячкыѣ области, които ся упоминаютъ въ Юстиніановыѣ писменны узаконенія и упазилъ е правото, което Юстиніанъ е даровалъ на Охридска Архіепископія, именно: Онъ ималъ е подъ свое управленіе Епископы и Соборъ отъ тѣхъ Епископы, и по изволеніе Илирійскаго или Охридскаго князя той Соборъ избиралъ своего Архіепископа и го возводилъ на Архіепископскій чинъ и престолъ. 15).

13) Epist. Papae. Grig. Lib. IV. epist. VIII.

14) Ibidem Epist. X.

15) Въ писмата си св. Папа Григорій Великій показва нѣкоимъ си начальническѣ влѣсть надъ Охридскаго Архіепископа и Охридскій Соборъ каквото надъ подчиненаго ему и каквото че и безъ негово соизволеніе и Омофоръ не е могло да быде пълно поставленіето на Охридскійтъ Аріепископъ отъ единъ токмо Соборъ Охридскій, а изъ послѣдното письмо пакъ ся види, какъ че Архіепископъ Іоаннъ не могъ е да усмири подчиненнаго си Феликса, а го е предалъ на начальника си. — Мы, знающіи, що всякія тѣхъ области бѣха въ округъ на Старо-Римскій Апостолскій Престолъ и що Охрид-